

عنوان مقاله:

ارزیابی پیامدهای اقتصادی سیاست بازارآفرینی پایدار شهری در بخش مرکزی شهر تبریز

محل انتشار:

دهمین کنفرانس ملی و سومین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی شهری و مدیریت شهری (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده‌گان:

احمد پوراحمد - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

اکبر حمیدی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سیاست بازارآفرینی پایدار شهری متشکل از چهار بعد اساسی اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و کالبدی است که سنجش پیامدهای آن در ابعاد مزبور، به ویژه در بخش مرکزی کلانشهری حائز اهمیت است. از این‌رو، تحقیق حاضر بر ارزیابی پیامدهای اقتصادی سیاست بازارآفرینی در بخش مرکزی تبریز تمرکز دارد که در چند اخیر مورد مداخلات گسترده بازارآفرینانه (چهار پروژه مهم بازارآفرینی از جمله میارمیار، آیسان، ارگ و منصور عتیق) قرار گرفته است. تحقیق از نوع توصیفی تحلیلی و رویکرد آن کمی می‌باشد. داده‌های مورد استفاده در این تحقیق شامل داده‌های بلوک آماری سال ۱۳۸۵ (پیش از بازارآفرینی) و سال ۱۳۹۵ (پس از بازارآفرینی) و برداشت میدانی از بخش مرکزی تبریز می‌باشد. تحلیل داده‌ها از طریق تکنیک‌های درون‌یابی و پهنه‌بندی در نرم افزار Arc GIS انجام گردید. نتایج نشان می‌دهد که اثرات سیاست بازارآفرینی در رونق قیمت املاک پیرامون مکابوژه بازارآفرینی منصور عتیق، نسبتاً اندک، در اطراف پروژه ارگ ضعیف و در پیرامون پروژه آیسان اثرات آن در بعضی نقاط منفی بوده اما در شعاع نفوذ پروژه میارمیار قیمت مستغلات رونق قابل توجهی داشته است. تغییرات نرخ اشتغال در پیرامون هیچ یک از پروژه‌های چهارگانه چندان ملموس نبوده است. به علاوه، نرخ بیکاری در پیرامون پروژه‌های میارمیار و آیسان در بعضی پهنه‌ها بدتر شده است. با این وجود، عملکرد پروژه منصور در این زمینه مشت برآورد گردید. نهایتاً، نسبت اجراه نشینی نیز تنها در پهنه‌های پیرامونی پروژه منصور عتیق افزایش چشم‌گیری داشته است. در مجموع، پیامدهای بازارآفرینی شهری در زمینه اقتصادی بر بخش مرکزی تبریز نسبتاً نامطلوب ارزیابی می‌شود.

کلمات کلیدی:

سیاست بازارآفرینی، بازارآفرینی پایدار شهری، پیامدهای اقتصادی بازارآفرینی، بخش مرکزی تبریز

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/1876091>